

Hrady a zámky

Zdeněk Svěrák, Jaroslav Uhlíř

Velkou vášní naší mamky,
bylo navštěvovat zámky,
dneska jeden, druhý příště,
Bouzov nebo Konopiště.

To je krása, to je přepych,
tahle váza a ten tebich,
okouzlená krajkou něžnou,
byla chvíli paní kněžnou.

V pantoflích filcových,
bruslíme, to se máme,
po hradech, po zámcích,
které jsou světoznámé.

Výklady zasvěcené,
předměty velmi cenné,
tuhle krápu nosil Brýkat,
ničeho se nedotýkat,
ničeho se nedotýkat.

Tatínek byl trochu jiný,
zajímal se o dějiny,
cítil, že ho nejvíc vábí,
staré rujny, nebo rábí.

Historií zcela zmámen,
ohmatával každý kámen,
tahle zeď má slušnou výšku,
jistě pamatuje Žižku.

V pantoflích filcových,
bruslíme, to se máme,
po hradech, po zámcích,
které jsou světoznámé.

Výklady zasvěcené,
předměty velmi cenné,
tuhle krápu nosil Brýkat,
ničeho se nedotýkat,
ničeho se nedotýkat.

Mě osobně víc než síně,
zajímaly průvodkyně,
barva hlasu, délka vlasů,
tyhle sahají až k pasu.

Šlechticové, co tu žili,
z hlavy se mi vykouřili,
ale krása průvodkyní,
dodneska mě šťastným činí.

V pantoflích filcových,
bruslíme, to se máme,
po hradech, po zámcích,
které jsou světoznámé.

Výklady zasvěcené,
předměty velmi cenné,
tuhle krápu nosil Brýkat,
ničeho se nedotýkat,
ničeho se nedotýkat.